

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 15

BARCELONA: DILLUNS 16 DE JANER DE 1899

EDICIÓ DEL MATI

DIARI D' AVISOS Y NOTICIAS

ADMINISTRACIÓ: Rambla de las Flors, 25. — Teléfono núm. 152

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Barcelona, un mes. 1 pesseta

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

Pera la edició del vespre se reben esquelas mortuorias fins a las sis de la tarde

Anuncis del dia

Sant del dia: Santa Honorat y Fulgenci, bisbe y confessor y Santa Priscilla, casada.
Sant de demà: Sant Antoni, abad y confessor y Santa Rosalia, cartoxana.
Quaranta hores: Acaban en la iglesia de Sant Jaume, (Trinitat), s' exposa a dos quarts de vuyt del matí, y se reserva a dos quarts de sis de la tarda. — Demà comensaran en la iglesia de la Mare de Deu dels Dolors, Bonauós.
Cort de Maria: Fa la visita a la Mare de Deu del Carme, en las Gerónimas, a Santa Agna o a Santa Maria del Mar. — Demà a la Mare de Deu dels Desamparats, en la Plá de Sant Agustí.
La Missa d' avuy: Es de Sant Fulgenci, bisbe y confessor. La de demà, es de Sant Antoni, abad y confessor.

Observatori meteorològic de la Universitat. — D.^{re} E. Lozano. — 16 janer.

Hores d' observació. — 9 matí; 3 de la tarde. — Baròmetre a 0 y al nivell del mar. — 770.03. — Temperatures. — Màximas: 81.7 sol; 19.0 ombra. — Mínimas: 8.8 ref.; 8.9 ombra. — Termòmetre tipo: 10.8; 15.8. — Pluja en 24 hores. — Mil·límetres: 0.00. — Aigua evaporada en 24 hores. — 1.85, 100. — Grau d' humitat. — 70.3, 87.5. — Vents. — Direcció: NE; ONO. — Velocitat per 1^a 2.8; 8.2. — Estat del cel. — Nublos. — Classe: Cum. d. — Quantitat: 0.2; 0.7.

Sortida del Sol, 7 h. 25 m. — Posta, a h. 23.4. — Sortida de Lluna, 9 h. 46 m. — Posta, 11 h. 37 m.

LA SENYORA

Donya Agna Ribas y Foix

VIUDA DE DON BALTASAR DE BACARDÍ

HA MORT!

havent rebut los Sants Sagraments y la Benedicció Apostólica

(A. C. S.)

Sos fills, filla, mare, pare polítich, germans, germans polítichs, oncles, nebots, cosins y demés parents, al fer saber als seus amichs y coneguts tan dolorosa pèrdua, los hi pregan que la tingan present en sas oracions.

Oportunament s'avisará lo día y la hora del enterro.

Lo nen

Manel Almirall y Castells

s' en pujá al Cel, la vetlla del dissapte

Sos afligits pares, ávia, germanets, oncles, tías, cosins y demés parents, fan á saber á sos amichs y coneguts tan sensible pèrdua.

PIANOS STEINWAY Y RÖNISCH

Unich Diposit á Catalunya: SALA ESTELA, Corts, 275

Lo gran crèdit y preponderancia de tant renomats pianos, está justificat per la seva indiscutible superioritat sobre totas las marcas conegudas.

J. MARSANS ROF.-Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

S'admeten Cubas, emissió 1890 y Obligacions 8 per 100 Fransa, emissió 1878, pera Negiroshi la correspondent fulla de cupóns.

Per la llibertat

La revolució francesa, al fer la declaració legislativa dels drets del home, declará, efectivament, los drets del home, mes no 'ls drets dels homens; es á dir que llegistá pera la especie y no pera 'ls individus, atengué al home en abstracte y no mirá als homens en concret, que es la única manera com existexen en la realitat.

Aquesta errada tingué una trascendencia gravement perturbadora.

La Fransa prengué aquella declaració per còdich de la llibertat; y la majoria dels Estats d' Europa, havent agafat la febra liberal per contagi de la de Fransa, caygueren en lo mateix error; y á Fransa, y en una pila d' altres Estats, s' han vessat rius de sanch, s' han perdut anys d' evolució, y s' han fet malbé una fredat d' heroísmes pera conquistar la llibertat segons aquella fórmula.

L' éxit coroná las campanyas d' aquest liberalisme. Las constitucions políticas d' Europa proclamán sagrats é intangibles los drets del home, declarats per la revolució. Las generacions de liberals formadas en tants anys de lluytas y sacrificis per la llibertat, s' han donat per contentas ab aquest triomf. Aquí tenim un exemple ben típic d' aquest acontentament: En Castelar, que temps ha reposa, disfrutant beatíficament las que ell diu delicias de Capua. Per ell, l' amor á la llibertat, ja no te res més

que fer en Espanya; la llibertat hi es entera y verdadera.

Mes gran part dels homes de las noves generacions (y alguns verdaderament extraordinaris de las velles), sincera y justament amichs de la llibertat, mes no enamoradissos de fórmulas ni engegats per satisfaccions del amor propi, examinan en sos resultats las conquistas liberals, y notan que la declaració dels drets del home no ha llibertat als homens; puig en la Europa, liberalizada segons la tal declaració, hi ha milions de cors qui bategan enguinosos en la privació de llibertat.

Llibertat! clama l' irlandés, ó fugitiu de sa patria en busca d' ayres més lliures, ó debatentse en ella contra la opressió inglesa.

Llibertat! cantan los flandesos, suara arribats el triomf de sas lluytas d' una colla d' anys. Llibertat demanan los provençals, los bretóns, etc., etc., pera la vida de sa patria, opresa per la dels frenchimands, com diuhén los primers. Llibertat! eridan los patricis de Noruega en sa guerra á la dominació sueca. Llibertat reclaman, en Austria, los italians de la Istria, los txechs de la Bohemia y los polonesos de la Galitzia; y, en la Hungria, los romans de Transilvania y los croatas. Llibertat! diuhén gemegosamente en la Alemanya, los polonesos de la Posenia, y los francesos de Alsacia-Lorena, privats del us de sa llengua, de la expansió de sos senti-

ments nacionals y fins d' aconhortar sos anyoraments ab las cansóns del seu poble; llibertat! murmuran en lo mateix imperi, los particularistas de tots los reyalmes y principats, sentintse cada día més aquestos lo jou dels prussians; y llibertat! sospiran, ara més que may tots los danesos del Schleswig brutalizats per los alemanys, trets á defora de sa casa á colps de fuets, privats del dret sagrat dels pares de disposar en la instrucció de sos fills... Y llibertat! cridém aquí baschs, aragonesos, galíchs, navarros y catalans, oprimits pe l' castellá en nostra llengua, en nostras institucions nacionals, en la expansió de nostre instint de viure y caminar endevant...

D' un cap al altre d' Europa es lley la fórmula francesa de la llibertat, mes la gent d' Europa en hloch es ben lliure, puig de per tot ixen remors de lluytas per la llibertat.

¿Com s' explica axó?

Es que l' home de la famosa declaració francesa, es un sér de rahó mes no de realitat; es que 'ls ideòlechs declaradors dels drets del home no advertiren que 'ls homes no son senzillament homes, sino que son homes inglesos, irlandesos, castelláns, cataláns, etc.; y que aquesta qualitat, es, en l' ordre práctic, tant inherent al home com las de tenir opinions, creencias y fins comuns ab altres homens.

Havents reconegut á aquestas qualitats un dret de llibertat, que s' cregué

un dret natural, y, per tant, inalienable, imprescriptible é ilegislable, de la mateixa manera havia de ser reconegut á aquella condició, puig es condició igualment de la naturalesa humana, y aquesta naturalesa es violada quant en aquesta condició l' home no es lliure.

Y es poch encara dir axó. Entre 'ls que s' han anomenat drets individuals n' hi han que; tal com s' han declarat, violan las lleys del ordre natural precisament per axó mateix de que, no haventse tingut en compte, al declararlos, la integritat de la naturalesa humana tal com es en la vida, no s' ha armonizat la llibertat que se 'ls hi ha reconegut ab las exigencias d' aquesta integritat.

Segons ella, l' home, axís en l' ordre lògic com en lo práctic, abans de ser ciutadà d' un Estat, pertany á altres categories y grups socials, y per lo tant, los drets que tinga com á ciutadà han d' estar armonizats dins un sentiment de respecte als que li corresponen com á membre d' aquells grups ó categories, la familia, l' vehinat, la regió, la nació...

La Revolució, mirant al home sense consideració á sos lligams socials, proclamá una llibertat conceptuosa y falsa, pecant, d' una banda, per excés, y, d' una altra, per defecte.

Y aixís resulta que en la Europa, liberalizada, segons la fórmula francesa,

hi han llibertats, més no hi ha la llibertat; puig milions d' homes reclamen encara la llibertat, però no la llibertat que és la llibertat dels seus grups socials.

Los homes de las nuevas generaciones que así observan al espíritu despropiado, son conducidos por su amor a la libertad, a las banderas de las causas nacionalistas; porque estas causas, como la nuestra del catalanismo, van al imperio de la libertad integral.

Más, los liberales de la tradición revolucionaria francesa, y aquellos que faltan de espíritu positivista, han aceptado por dogma esta tradición, son los mayores contrarios de las causas nacionalistas. ¿Por qué? Porque no han entendido encara el total sentido de la libertad.

Y això no ho diem únicament nosaltres. No hi ha gaire que M. Millierand, el líder parlamentari dels socialistes francesos, dirigia als liberals del seu país aquesta pregunta acusadora:

«Quant sera que els nostres liberals comprendran el sentit d'aquestes tres síl·labes: Llibertat?»

N. VERDAQUER Y CALLIS.

Lo tesor de l'Amelia

Jo l'havia coneguda ja vella. «Vaja, vella... d'aquell mode que s'hi diu, que ja ho són les pobres solteres que no s'han despatxat, les que s'han quedat per vestir sants; devia anar pels quaranta».

Li deyan, li deyan... Li diré, Amelia, que t'ho recordo?—solia dir-li llavors la seva filla, ab ríetlla benévola i tostantlo dissimuladament pera desvetllarlo.

Y així, en un pívot al carrer de Raurich, en un pívot molt modest i de poca llum, però arreglat i senyor, i perfectament comparable a les que havia dit de sí cap de son amor a la magistratura, durant la magistratura i després de jubilar-se. Vint anys hi havia reduït a menor paga, i tot tingué de la filla Amelia, que, educada ja per una mare estalviadora, arribà a ser un prodigi d'ordre i d'economia. Així, en vint i tants anys que vaig freqüentar aquella casa, mai hi vaig veure un trasto nou ni mudança cap de lloc.

Potes per aquest caràcter d'eternitat qu'allí tenia tot, va sorprendre tant la mort del meu fins sabent que passava dels vint anys i que ja d'una ben bé set o vuit anys de patir de mal de pedra. Però la veritat és que jo m'hi vaig quedar blau. Què se jo? Ja m'havia fet compte de que pare i filla (aquesta filla que tindrà els seus cinquanta anys) m'havien d'enterrar a mi.

La mort d'aquell bon senyor tanpoch alterà la casa en lo més mínim. L'Amelia continuà en el pis, i passat el dol, seguí empolmant-se del mateix mode. Cada vetlla que m'hi deixava anar en aquella tertúlia de vells, hi veia emmarcar lo mateix quinqué de sempre, regnar el mateix ensonnament de sempre, sostenir mutatis mutandis les mateixes converses de sempre, per la mateixa gent de sempre.

Donchs per què—em preguntó jo—per què, davant d'una immobilitat semblant, m'havia intriguat tant aquell objecte?

Parlo d'un cert encurruix que vaig notar ja demunt la cònsola de caoba d'aquella sala, l'primer dia de posarhi la pena, i que hi vaig veure envellir com tot lo demás, en son lloch de sempre. Era cònic com un enbilet, d'un rosa oxarolat que s'havia anat esgroguint i escrostant, endugent-se així i allà fragments del dibuix barroch que, avans d'aurar, ressortia ara en verd fastigós. Tenia la boca tancada per una boya de seda de color ja indefinible i d'ella penjaven uns cordons enfosquits per l'ús.

Allà ahont tot hi arrelava i envellia, per què hauria de xocar-me que hi continués i hi envellís aquell pobre encurruix?

—Y que n'hi té de mirades!—exclamà la velleja, un dia qu'estavam sols, sorprenentment en un instant en que jo m'hi contemplava dissimuladament desde l'aortada butaca qu'ocupava davant d'ella.

En efecte, vaig dir—molt, molt me l'he mirat. Fa tants anys que l'he veig aquí... «Sab què fa? Miris... del dia tres de febrer del mil vuytecents cinquanta vuyt».

—Molt se l'ha d'estimar, quan ne du tan fust el compte.

—Ayl—va fer ella, sense poder oferir un sospir.—Trenta anys ja fa, fill meu, trenta anys! Jo era una nena, una criatura.

Ja entench, deu ser un recort d'infància. Potser li van dur los Reys, vaig dir jo, ofegant la rialla que se m'anava a desbocar davant la contumàcia d'aquella solterona que, pera amagar-se laanya, feya com los nens que s'aculcan d'ulla quan no volen que la vegin.

L'Amelia no sabia que jo estés ja en possessió de son preciós secret. Què s'havia de pensar la pobre dona lo cedera que som los novel·listes quan la curiositat nos pica, ni las manyes de que «na valm per satisfèr-la? Jo havia reparat moltes vegades que, en parlantse d'amors en aquella sala, ja estaven los allets de l'Amelia, pansits i tot com els tenia, acarant ab dels entendiments aquell enbilet de cartó estentis, despatit veslums d'anyoransa o delatant desmay de fruïcio que no sabia dissimular prou. Y així bastà pera que jo sospités alguna d'aquelles històries d'amor que las donas saben guardar-se ab refinada traydoria dins del cor pera fruïr secretament davant dels altres ab la perversa satisfacció que l'avarro contempla son amagatall tot fentse lo pobre.

Y així bastà pera que jo no parés fins a esbrinarho tot, tot.

Aquell encurruix era ben bé l'amagatall del tresor de l'Amelia, d'aquella senyora tan recollida i judiciosa, consagrada de petita al enyad de son pare, tan entregada ultimament a la iglesia, y a qui may ningú havia conegut ni l'hombra d'un pretendent. Moltes donas s'havien burlat d'ella, d'altres l'havien mirada ab compasió, casi com un ser d'part d'aquest sexe, que al dir de tantes fou creat no més que pera agradar y dur un ó dos homes a la rectoria. Lo que d'axó pensaria la mateixa Amelia a certes horas, jo no ho sé, perquè lo criteri que solm posar en nostres judicis depén molt de las circunstancias que «na rodejan; però lo que sí es, que, sobretot, cap a las darreries de sa vida, cada cop que s'hi mirava aquell encurruix ronyós y abonyegat, la meua amiga s'hi llevava ab més dalé los bigotis, y que quan feya axó, era per las dolsors secretas que enaquella contemplació trobava. Men recordo que una vegada una noya m'va donar una misera fulla de clavell y que jo la vaig guardar una pila de temps dins d'un llibre, com el tresor més gran de la terra.

Si la donadora ó altres donas no m'haguessin dat després provas molt majors d'afecte, no podria ser que encara seguis guardant aquella fulla com el més gran tresor? Las cosas no «na valen pe lo que son, sino per l'utilitat moral ó material que «na reportan. Per axó hi ha tants adresses de diamants, tants apells de núvia que may podrien superar la valú de aquell encurruix ronyós als ulls de l'Amelia.

Jo os explicaré tot lo qu'aquell objecte li recordava.

Li recordava que l'any 58, quan ella ja m'he tenia 31, per fi logré entusiasmar un home. Era al Liceo, al ball de la Can delaria, un ball, segons ella, may vist, imponderable, com no s'hi farà cap més. Es veritat que, aquell home, llavors jove y *teguino*, tenia ja fama de ser l'home més lleig del món; però... y què hi vol dir... si la qüestió estia en veure ab els ulls del cor? El cas es que, segons ella, va estar embalissim, eloquent, entretinent y tan entusiasmat que no volia deixar-la, si ella no s'treia aquell antifàs de vellut negre que li amagava l'cel qu'ell endevitava judicant per la barbeta, la boqueta, els clots y ls ulls que podia contemplar; tan galant, tan fi, tan esplèndid, que li regalà aquell encurruix, *hante nouveauté* del dia, ple de confits riquíssims, deliciosíssims, com ara no n'han.

Ja sé que tot aixó passà no poch mes d'un hora; un hora que va semblar a l'Amelia una exalació, un instant de Paradís; però també es cert que durant ella, va parlar per quatre, va viure per vint, va gosar per cent. Y sé que, allà a la matinada, abans de sonar que volava abressada ab una ànima blanca e immensa, se va refermar en el propòsit de compareixer a la cita que l'galant li havia dat pera l'Pireo, y, un cop allí, complaurei treyente la careta per no ferlo glatir més.

Y vingué l'all del Pireo, y ella comparegué a la cita tota frívola d'emoció novata, ab aquella set insaciable d'ideal ab qu'«na inicia l'amor en els cors verges. Empesa per aquest afany, va escometre al *teguino* apenas el va veure, y va treure la careta en quant aquest li demanà: Y si se li glassa la sunch fins casi perdre l'mon de vista al llegir en la cara del galant un gesto de desilusión, si aquella nit acubá per ella d'un modo terrible, y, al trobarse sola, l'Amelia plorà de rabia y motejà mil voltes al lleig de *rebelu* y no sé qu'una esperansa vaga, estranya, com la de primera hora del vensut, vingué a sostenir son esperit y li lligà las mans quan tractà de llençar aquell encurruix.

Pochs dias després, alabava sa decisió. Po'l carrer va rebre una afectuosa barretada del *teguino*, y, desdeaquell moment, l'esperansa aquella tan vaga comensà a perillarse, concretantse en aquesta exclamació: «Poch a poch hi veurà clar. Tornará, tornarà.» Y durant deu ó dotze anys, centenars d'altres corteses igualment afectuosas van anar sostenint aquella esperansa de retorn.

Finalment el temps va anar esborrant, però l'Amelia s'acensolà, llavors, pensant que si ella s'havia quedat soltera, ell s'havia quedat cec, que si ella s'havia anat fent vella, ell no havia envellit menos, que si ella s'havia dat a l'iglesia, ell havia anat fentse assidu a la missa d'one y a las Quaranta horas. Y aquest pararelisme de vida tenia per aquella velleja un no sé què de constant amorosa molt refinada y secreta,

que li omplia l'cor y li feya batré ab mes forsa cada cop que, a la porta de l'iglesia se saludaven un y altre, cada cop qu'ella contemplava aquell encurruix, vell testimoni del goig mes gran de sa vida.

Si n'contava donchs de poesia, si n'hi recordava de cosas aquell tros de cartó ranci; lo menos dels qu'arribà a guardar foren aquells confits riquíssims, deliciosíssims, com ara no n'han.

NARCIS OLLER.

Notas políticas

L'apoteosis de la desfeta

Un maquinista del Colón explicaba la desfeta de Santiago.

Los marineros españoles sortieron d'aquella ratera ab plena conciencia d'anar a morir. Los barcos eran pocos y dolentos, los fondos bruts, la carbó escàs, la desamortización molta y molta també la por, porque lo tenir por no contra-deix lo valor ni l'honor militar.

Los barcos, un darrer l'altre, navegaban per aquells canals estrets y peligrosos que abocaban davant la formidable línea dels barcos americanos.

Y la línea de punts negres que s'estacaban sobre la mar blava se convertia en una línea de foc y de fumera, en una boya que vomitava foc y balas, una pluja de plom sobre las cobertas.

La serenitat no s'«ta a la primera vegada, y ls nostros marinos hi eran per primera volta en la trifluga de venter al del vomitant plom. La calma precisa pera manar no la té en una cuberta plena de cosos destrossats, tenyida de sanch, bruta de carnatge, que s'hi passeja per primera volta, y nostros marinos no l'havien vist may lo luctuós espectáculo.

Las passas d'artillería «s desfeyan, los cuadros se delmavan y ls que devían manar fredament, tranquilament, corrian esvartats, perduda l'asma com un alcalde en un incendio.

Lo foc a bordo, l'artillería espallada, la gent esvarada arribà l' hora del naufragi, l' hora de tirarse a mar, al mar que té abima que tragan y tauróns que menján.

Lo pobre almirall, ab lo convenciment de la desfeta, conxideror de temps de l'estat del estol, abatut, ab l'abatiment del vell, ab lo pes del que ven lo final de un encadenament de fetes, d'una serie de negligencias, de tota aquesta historia de la marina, de tota la historia de la millonada, avuy ja l'fons del mar.

Lo pobre home vell, assistit de dos braus mariners se tirà al aygua, y demunt una balsa, mullat, acurrucat, anà atravesant l'aygua que l'separava de terra, escoltat per naufrechs que brasajavan ab las onadas, sentint de tant en tant lo crit de *madre mia!* un xiselo estrident, que sortia del mitj d'un xiselo d'aygua que s'estenien, extenien, tenyintse ab sanch humana.

Are llegexin: Cadix, viernes, 19 de enero (11-10 noche).—Ha llegado a Puerto Real, en el tron correo de esta noche el almirante Cervera.

A la llegada del tren a la estación de Flores de la Frontera, se reunió allí un numeroso público. El almirante Cervera ocupaba una berlina-cama a las acompañadas de su esposa e hija. Al verlos el público se oyó una salva de aplausos y se dieron gritos de «¡Viva el almirante Cervera!» «¡Viva el héroe!» «¡Viva el hombre honrado!» los cuales fueron contestados con unanimidad y entusiasmo.

Al partir el tren, se repitieron los vivas. En la estación del Puerto de Santa María le esperaban otros marinos y un regular público y en la de Puerto Real no se podía dar un paso, a causa del gentío extraordinario que lo ocupaba.

Al llegar el almirante Cervera, el público prorumpió en vivas entusiastas, durante la conexión largo rato. El gentío acompañó al almirante Cervera hasta su domicilio y delante de la puerta del mismo se repitieron las demostraciones de cariño. El general, que llevaba de emoción, permaneció pocas días en Puerto Real, marchando después a Medina Sidonia, donde descansará algún tiempo para reponer su quebrantada salud.

Lo pobre boig aclamava; aplaudia, gastava los clams que tenía preparats per la victoria.

La gent se desfogava y convertia lo vensut en héroe y en mitj dels crits sols s'hi destacava una figura: l'almirall callant, casi plorant.

També ho diu lo telégraf: «Emocionad el almirante Cervera, abrazos a sus amigos, diciendo: «No puedo hablar; vengo ahogado»».

El almirante Cervera se ha mostrado reservadísimo.

Gazeta bibliográfica

Llibre dels Privilegis de Tarrassa, publicat y anotat per don Joseph Soler y Palet.—Barcelona, tipografia L'Aveng, 1899.—Lo renouement historiàfic ha secundat en bona hora al literari, artistic i científic de nostra Patria, y fins en certa manera lo ha aventajat per haver sapigut trovar ja desde son principi lo camí més dret y pròpiu, la monografia, grà d'arna aial avuy, però destinat a ser en dia no lluny, part important de las colosses Histories de Catalunya. La importancia de las monografías históricas potser no la veu tothom desde ara, però apareixerà manifest lo talen las reuclui, formant de las parts separadas un tot armónich per aixó havem de alegrarnos sempre que n' surt alguna, y més si es feta seguint un plan preconcibut, com succeeix ab las del senyor Soler y Palet.

Diu ell molt bé en lo prólech, que lo *Llibre dels Privilegis de Tarrassa* no resulta atractiu per molts dels que intenten a lectures confusos en que hi trova alguna amenitat, literariament parlant, però si be aixó es cert a causa de la

encarcarada redacció de semblants documents, queda compensat de bon tros pel seu contingut ple de detalls curiosos referents a las costums de las municipalitats catalanas, tan poch conegudas encara. Allí se veu la forma en que s'feya la elecció dels consellers, jurats y mostasaf (Priv. I, II y III); la imposició dels tributs (Priv. VIII); los esforços dels consellers pera fer de Tarrassa una vila ben guardada de murallas pera defensarse de sos enemics (Priv. III), ab mercat ahont concorrien tots los pobles del voltant (Priv. VI); y ab una fira anual (Priv. XIV); y a fi de donar més vida consequent del rey en Pore, que li camí que va de Manresa a Barcelona haja de passar per dintre d'ella.

Hi ha també noves de importancia histórica pera sapiguer lo desenvollop i vida interna de Tarrassa, com son las contingudas en los Privilegis VII, IX, XIII, XVII, XXII y XXV, noves que lo senyor Soler y Palet amplia en las notas que van al final del llibre, y que a la veritat desitjariam hagues ampliat més, transcribint lo que sons dubte te recollit y es invitat encara, y lo que ha publicat en revistes y butlletins que no tothom te a ma. Com a privilegis interessants, poden citarse la «Carta pública dels Consellers de Barcelona, Senyora de Tarrassa otorgada a la vila pera lo bon regimén de la Universitat y de son terms», y los «Capitols de la vila de Tarrassa o poblats de aquelles», etc.

Pero la nota que a mon parer domina ó informa l'esperit de la major part dels privilegis continguts en aquest volum, es lo desitj que ja allavors tenia Tarrassa de ser una de las primeras poblacions de Catalunya, igualante a Barcelona; A aixó tendeixen las merces demandadas y contingudas en alguns privilegis, especialment en los I, VIII y XIII. Tots los documents estan transcrits fidelment, lo qual dona a la obra molta importancia filológica.

Felicitem al senyor Soler y Palet per la bona obra que ha fet publicant lo «Llibre dels Privilegis de Tarrassa», preguntant al mateix temps que segueixi donantnos de tant en tant un nou volum de la Biblioteca histórica Tarrasense, per l'estil dels que ja te publicats.

NORBERT FONT Y SAGÜE.

CONFERENCIA UNIVERSITARIA

Don Frederich Pérez de Nuevos ha donat avuy en la Universitat la segona conferencia sobre ls problemas fisichs, quimichs y medicinals plantejats y no resoltos en lo present siglo, ocupantse dels dos problemas que tant preocupan actualment als palissos civils: la navegació submarina y la navegació aerea.

Lo docte catedrático de Mecánica racional ha comensat explicant las dificultades de la navegació submarina en lo estat actual de coneixements, fent una breu ressenya de las diverses tentativas realizadas en aquest siglo, totas imperfectas; pero que han portat ja un avens possitiu: la construcció de un barco que navega facilmente en la superficie, se atorga ab facilitat y realista sota aigua algunas manobras.

Indicó las grans dificultades d'arribar al ideal de un barco que navega a totas profunditats, ab igual facilitat que ls bastiments moderns ho fan en la superficie, entre las quals n'hi ha que depenen dels acumuladors y motors electricos, de la visió a distancia y de las dificultades de navegar a grans profunditats.

En segon lloch parlà de la navegació aerea, qual franch procedí historic, digné, es possible tingui acabament en lo siglo actual per medi de la aplicació dels motors de petroli.

Acabó lo sabi catedrático de la Facultad de Ciencias d'indicar que ell havia experimentat sobre lo problema y construí en petit un aparato de navegació, que oferia a qui volgués seguir l'estudi de tan important cuestió.

Don Frederich Pérez de Nuevos explicó sa segona conferencia ab gran claretat y precisió.

Una consideració s'ens acudiria al sentir al senyor Nuevos oferir a qui volgués continuar sos treballs sobre la navegació, y es lo fet trist en la ensenyansa espanyola, de que la ciencia experimental no s'«desenvolupa, per la tradicional miseria de tot lo oficial, per aqueix proverbial riquíssim ab qu'«na viu la ensenyansa que necessita costosos aparats y material car, sino ha de ser una ciencia de paraulas.

Los catalans industrials que conexen lo valor dels invents ha de resoldre, sino ara en lo pervindre, aquesta dificultad, y la creació de centres d'ensenyansa ríchs, munats com grans empresas industrials, ha de caracterisar y separar la ciencia catalana de aqueixa ciencia eloquent, ben parlada; pero sense cap progrés, sense ni un pas donat en lo camí de lo desconegut.

Al senyor Nuevos se li deuen positius progressos introduhats a Catalunya, y sa llarga vida empleada en la ensenyansa, ha guanyat següentment més profitosa en la Universitat autonoma catalana que en la Universitat organizada desde Madrid ab la pobresa y miseria d'una dependencia de la burocracia espanyola.

Castelló d'Ampurias.—Ha tingut lloch en l'Hospital Duran la benedicció ó bateig de la campana de l'Iglesia de dit edifici per lo senyor rector d'aquesta vila. La cerimonia resultà seria y perfectament la presència la major part dels habitants de la vila, quins ab professó s'hi havien dirigit desde la parroquia.

Joren Padrius don Anton Garrigolas y sa senyora, quins li donaren los noms de Joana, Narcis y Tomasa.

Aquest acte fa creure s'obrirà prompte l'Hospital que deixà a Castelló en Toribi Duran.

Se diu qu'un dels masovers del exenador senyor Roger, ha signat las favorables en part de la grossa de Nadal, qui rebe participació del expropietari de la fonda del Jardí, de Barcelona, comprador de

un dels dos décsims restants que no passaren a Manresa. De manera que de dit décim han correspost 18,000 duros a dit masover y 42,000 al exfondista que viu actualment a Figueras.

Los sembrats creixen que dona gust, veyentes verdejar gran part de nostre terme.

Forti.—La festa es bastant animada, fentla més gressa lo gran número de forasters qu'han comparegut a la tarde per ballar y escoltar las sardanas que han sigut escollidas del extens repertori de l'orquestra «La Principala de Castelló d'Ampurias» ó interpretadas ab color y delicadesa comarcal per dita copia.

Revista bursátil

Lo curs de las Rendas a 7/8, ha continuat mantenintse en bona tendencia, puig las lleugeres oscilacions en sentit de baixa que l'interior ha experimentat en alguna ocasió, per efecte natural de las mateixas transacciones després d'una rápida pujada, han sigut rescaladas sense cap esforç, degut a la bona disposició del nostre mercat y a la fermesa que venen demostrant las passas reguladoras del extranger que consecutivament han posat de relleu la seva bona impressió, no sols en lo que pertoca a las nostres Rendas, sino en general per tots los valores espanyols.

La Bolsa de Madrid, menos decidida a pendre part en aquest moviment, ha deturat bastant los impulsos del nostre mercat ab las vendas que constantment hi ha produhit per mediació del arbitratge. Com es natural, aixó no ha passat desatvertit a la especulació que, no ignora la significació de la plassa de Madrid, y sobre tot, que l'escassés del interior durará fins y tant que el Banc d'Espanya llessi al mercat las grans partidas que porta pignoradas al Govern. No obstant y aquesta prevenció, en la cosa del Bolsin d'ahir nit va cotitzar a 55.60.

Las Cubas segueixen resistint las ventas dels mercats extrangers y han millorat un enter desde la nostra última revista. Las Aduanas y Filipinas han seguit oitantes ab fermesa, sent las primeras bastant sollicitadas. L'atenció dels especuladors s'ha fixat aquesta setmana en los valores ferroviaris. En nostre anterior revista vam indicar lo bon aspecte ab qu'«na mateixos es presentavan, filla de la impressió favorable, y cada dia mes accentuada, que tant per part dels tenedors d'aquestos títols com per la de la especulació venia observantse d'un quan temps ensa, impressió que s'ha trigat en posarse de manifest, ha sigut pels temors d'un mixcament carlist.

Ara que aquestes semblen haber desaparegut, ó al menys han desfet enati en la conciencia del públich, lo terror s'ha mostrat mes propici a un moviment d'alsa, iniciantse aquesta ab una forsa que feya temps no haviam vist, ya que l'11 de prens de 29 y 30 a que gaire bé han arribat las Fransas y els Norts, respectivament, casi podriam dir que la tenien ciadada. Si havem de jutjar per l'aspecte dels cotros y la quantitat y significació d'algunes compres, així com pe ls cambis de cotisació qu'«na envian los mercats extrangers, es de suposar que aquesta corrent no ha acabat encara, y sens ens sorprenia que fos lo prelu di una alsa, potser calma, pero solida y progressiva. Certament qu'«na difícil de prevoure si aquesta persistirà, pero no hi ha dubte que l'esperit bursátil hi va encaminat, y que per poch que las circunstancias l'afavorexin anirà extenentse dintre l'públich.

Los demás valores locals segueixen en son estancament ab negoci escassissim. Tan sols en Colonials hi ha hagut algunes transacciones, guanyant bona part del terreno perdut en la última baixa.

Las Obligacions s'han sostingut també fermes. No cal dir que las de Ferrocarrils han sigut també las mes demandadas y las que s'han cotisat a tipos mes ventajosos.

Los cambis sobre l'extranger han millorat altre vegada, si be fluctuant continuament, pero decantantse sempre a baixa. Los últims cambis cotisats, prens de paper, son Paris 30.00 y Londres 32.75.

Ha mort l'excelentíssim senyor don Domingo Sanromá y Martí, persona molt considerada en nostra ciutat. Donem lo nostre més sentit pesam a la infortunada familia. A. C. S.

Varis rebins industrials y propietaris del carrer del Carme, en vista dels perjudicis que ha d'ocasionar l'cambi de tracció sollicitada per la companyia del tranvia de Sans, varen reunir-se y acordaren oposarse per tots los medis legals a la concessió de té sollicitada dita Companyia del Ajuntament.

Defuncions registradas fins a las dotze del matí de d'ahir: Districte del Hospital.—Consuelo Gil, 8 anys; Paula Mallart, 75 anys; Maria Solé, 4 anys; Agra Ferrer, 15 anys, y Maria Redolat, 63 anys.

Districte de la Llotja.—Pilar Jabal, 7 mesos, y Mercé Ganech, 27 anys.

Districte de la Barceloneta.—Antoni Autran, 75 anys, y Manel Almirall, un mes y mitj.

Districte del Institut.—Rafael Grifán, 3 mesos; Salvador Perales, 22 mesos, y Josepha Rius, 65 anys.

Districte de la Universitat.—Cap.

Ha mort la virtuosa senyora donya Agnès Ribas y Foix, vinda de don Baltasar Baccarí.

Acompanyem a sa distingida familia en lo just sentiment que experimenta, y fem votos pera que l'Creador aculli la seva ànima en la gloria.

Nostre apreciat amic y company en Joan Almirall y Forasté ha tingut la desgracia de perdre son estimat fill que fa poch temps havia vingut al mon.

Donem a nostre amic y a sa familia lo mes sentit pesam y l'acompanyem en lo sentiment que li ha ocasionat aquesta nova desgracia.

Ha sigut romesa al Govern la instancia elevada per la Diputació d'aquesta provincia en suplica de que s'prohibeixi la importació de ceps, sarments y torias procedents del Extranger, ó be que s'derogui

la real ordre del 22 d'agost darrer per la que s'prohibeix en absolut lo transit de ceps americans cultivats a Espanya, procedents de comarcas floxeradas, per regions indennes, disposant la llibre circulació ab las degudas precaucions de seguretat en los transports, y concedint iguals facilitats al comerç de ceps espanyols que las que disfrutan las de procedencias del Extranger.

Nostre distingit amic y company de causa En Joseph Durán y Espanya se trova gravement malalt.

No hi ha que dir que desitjem la seva millora y total restabliment.

En la actualitat s'està procedint al arregl y colocació en lo soló de la Reyna Regent del Palau de Bellas Arts, de la magnífica colecció de grabats adunada per l'Ajuntament al senyor Andreu, s'estan ordenant per èpocas, colocantse en grans àlbums, pera que puguin estudiars ab més comoditat los artistes que ho desitjin.

A instancias d'un particular fou distingida ahir nit una criada, a la qual lo seu amo acusava d'usar de males tretas, passant en lo menjar materias dolentas ab lo fi de trastocarlo.

Per aclarir l'assunto va ser portada la detinguda a presència del jutge de guardia.

A dos quarts de vuit de ahir vespre, un home que passava pel davant del teatre Principal notà que hi fugia lo reflecte de la burxaca, y veyent correr a un jove li anà al darrera sense porgueto aturar.

Com lo robat no tingué esma de cridar y lo granja se ficà per lo carrer de en Girjol, quan hi arribà lo municipal ja no s'«veige a ningú.

Una dona que passava ahir a la tarde per la porta del Parque, que dona al paisseig de la Adunata, tingué la desgracia de caurer, ocasionantse varias feridas en la cara.

Després de curada en la casa de socorro de Llotja, va ser acompanyada a son domicili.

Ahir nit va ser curat en lo dispensari de casa la Ciutat, un home a qui, en la rambada dels Estadis, un desconegut va pegar varias garrotadas.

L'Ajuntament d'aquesta ciutat ha publicat lo següent avis:

Las listas dels minyons concurrents al reempli del exercit del any actual por lo cap d'aquesta ciutat, se trovarán expuestas al públich, desde aquesta fetxa, en los locals que a baix s'anotan, ab arreglo a lo disposat en l'article 46 de la ley de reemplis vigent; lo periodo de rectificación de las mateixas comensará lo dia 29 del present, continuante en los dias immediats, fins lo mati del 11 de Febrer proxím, en que s'tancará l'alistament definitivamente ultim, ateneses las reclamacions qu'«na hajan de fer de las deu a las onze del mati en los locals de las respectivas tinencias d'Alcaldia, que a continuació s'«na expresan, ahont se reuniran al

Districte primer.—Carrer de San Ramón, 83, 1.ª, Barceloneta.

Districte segon.—Passeig de la Adunata, tinencia d'Alcaldia.

Districte tercer.—Carrer de Templanis, 9, 1.ª.

L' EXCM. SENYOR

Don Domingo Sanromá Martí

Condecorat ab la Creu de la Real y distingida Ordre de Carlos III y la de Beneficencia; Cavaller de la d' Isabel la Católica; Individuo de la Junta Directiva de l' Assil Durán, ex-conseller del Banc d' Espanya y ex-tinent d' alcalde de l' Ajuntament d' aquesta ciutat.

Ha mort havent rebut los Sants Sacraments

Se afegida viada, fill, germà, germana, germà polític, nebots, cosins y demés parents, participen a sos amichs y coneguts tan sensible pèrdia y ls suplican se serveixin encomanar son ànima a Deu, y assistir avuy, dilluns, a las 3 de la tarde, a la casa mortuoria, Lauria, 45, pera acompanyar lo cadavre a la parroquial Iglesia de Santa Agna y d' allà al Cementiri Vell.

No s' convida particularment.

bé de sa demanda ab l' intervenció del ministeri de Washington, pero aquesta gestió inspira desconfiança al Vaticà.

Alarma a Burdeos

Paris, 15, 11'55 mati.

Lo projecte del ministre d' Estat espanyol senyor Almodovar del Rio proposant la organizació de dipòsits de vins espanyols pera lo «coupage», ha promogut gran alarma en aquesta vila, tots los diaris excitant a las autoritats pera que treballin pera evitar que «s' traslladi» d' Espanya aquesta industria que deixa moltes utilitats a Burdeos.

L' Ajuntament y l' alcalde han pres la iniciativa pera entaular prop dels poders públics activissimes accions pera que no se suprimeixin los dipòsits de ví de Burdeos, demanant al Senat suspensió de la esmena del diputat monsieur Pion.

Esterhazy

Paris, 15, 12 mati.

M' assegurant que Esterhazy no vol anar a declarar devant lo Tribunal Suprem si avants no se li dona un salvacundo, puig sembla que té por d' esser víctima d' un parany.

També s' nega a portar cap dato nou en la instrucció del procés Dreyfus.

Manifestació antireyfusista

Paris, 15, 1 tarde.

Ahir va haverhi en moltes ciutats de Fransa importants manifestacions patrióticas motivadas per lo revisament de la qüestió Dreyfus.

A Nancy, la manifestació antireyfusista fou imponent; pot dirse que en ella hi prengué part tota la població.

A Baugette, en un banquet en honor d' alguns militars francesos, se pronuncien entusiastas brindis a favor del exercit y centra la campanya dels revisionistes.

A Tolosa, entre los partidaris y los contraris de la revisió del procés Dreyfus, va haverhi una veritable batalla, de la que hi resultaren una pila de ferits. Després de grans esforços, la policia pogué restablir l' ordre.

Una dimissió que dona molt que dir

Paris, 15, 1'52 tarde.

Continúa seguint objecte d' animadas discusions la dimissió de Beaurepaire.

Esperant

Paris, 15, 2'19 tarde.

S' ignora quant començarà en lo Senat norteamericà les deliberacions respecte lo tractat de la pau.

La premsa madrilenya

Madrid, 15, 1'15 tarde.

Los articles de fondo dels principals periódics del matí no contenen en absolut cap novetat digna d' especialment.

Per això comenteix fer son extracte.

«El Imparcial»

Com a comentar a la carta que lo General Polavieja va dirigir a sos amichs de Murcia y que ja tinc comunicada, diu que es gran lo content de la ministerial davant del document del General Polavieja perquè «n' parlan a la mida de son gust procurant treuran tot lo partit que ls convé».

En nostra opinió—diu *El Imparcial*—la carta assigna d' un modo ben clar que pera escometre las reformas que necessita lo país han arribat a un acord lo General Polavieja y lo senyor Silvela.

«Aquest acord demostra una patriótica aliansa, pero no pot per això entendres que lo General Polavieja s' declari conservador».

Convenint tots dos elements en la necessitat de plantejar aquelles reformas, en que s' trovan conformes, si no tenen bon èxit sos treballs a tots dos no ls alcançarà mes nom que lo de poch afortunats.

En cambi, si conseqüencien son objecte sens renunciar cap a son antic al·ludit, tots dos voldran dirse reformadors.

Diu en altre lloc lo mateix diari, que en lo consell de ministres que demà se celebrará, tal volta algun ministre insisteixi en retirarse, pero los ministres afirmen que no hi ha dupte de que lo senyor Sagasta lograrà convèncels.

També sabem—afegeix *El Imparcial*—que en aqueix consell se tractarà de la supressió del ministeri d' Ultramar.

«La Reforma»

Assigura que sap per conducte digne de crede, que lo primer acte parlamentari del govern serà demanar a las Cortes autorisació pera vendre las islas Marianas, Carolinas y de Palau, tenint en compte de que es necessari un numerós exercit pera sa defensa.

Lo govern ha pres aquesta resolució en vista de que lo general Rios hi ha manifestat que si s' vol conservar y defendre la soberania espanyola en aquelles islas, es indispensable que s' hi enviï un exercit de 4.000 homes, dos barcos canoners y un altre de gran port que sovint los proveeixi de vivres y municions.

Es un fet que «s' vendran las isles» aviat com lo govern hagi obtingut de las cortis la autorisació necessaria.

La «Gaceta»

La d' avuy publica entre altres disposicions oficials las que següeixen:

De Gracia y Justicia.—R. D. nomenant canonge de la Catedral de Urgell al presbítere doctor Guillem Gual y Puigada.

Ultramar.—R. D. sobre personal. Foment.—R. D. prorrogant per tres anys més la subvenció de 800.000 pesetas que s' destinan a las obras del port de Vigo.

Guerra.—R. D. nomenant que los re-

clutas dels reemplaços de 1898 y anterior, pertencents al cupo d' Ultramar que estinguin pendents d' embarc, poden redimirse del servey actiu de guerra, fins lo 31 de aquest mes.

Altres Decrets prevenint que los soldats del cupo d' Ultramar entrin a formar part del de la Península en los reemplaços que los hi correspongui.

Projectes del ministre de la Guerra

Lo general Correa, que tanta vehemència desitjos manifestava no fa gaires dies d' abandonar la cartera que en lo ministeri desempenya, ara no té més que parlar de projectes que se estudi y plans que s' proposa realitzar.

Lo periódic *La Reforma*, que va a ser com l' orgue oficial del general Correa en materia de reformas militars, diu avuy que lo ministre te lo projecte d' elevar fins a 800.000 homes l' exercit actiu disposat pera la guerra, inclouint en aquest número, com es llogich, la reserva activa, de manera que en tres dies estigui en disposició de combatre.

Pera conseguir això, fora precis establir, com se proposa, en tota los cosos d' exercit, grans Parques ab arreglos als adelants moderns, contint vestuari y armaments en grans quantitats pera que las reservas poguessin dintre las 48 horas estar sobre las armas.

Duria reorganitzar-se en primer terme l' cos d' Infanteria, per medi de la creació de tercera batallons, mida que lo ministre de la Guerra considera com absolutament necessaria.

Diu lo general Correa que deu renovar-se tota la artilleria y armaments que resultin antics per altres moderns.

Lo ministre de la Guerra té, ademés, un plan complet pera la fortificació de nostres costas, que relativament no seria cosa molt costosa.

Estudia altres projectes de menys importancia, que someterà a la aprobació de las Cortes si, quant aquestes s' obrin, ell segueixi desempenyant la cartera de la Guerra.

Lo general Correa te molts plans, com se veu empró, los espanyols presoners a Filipinas segueixen pudrint-se en los calabossos.

Lo general Arolas

Ha arribat a Valencia, procedent de Barcelona, lo general Arolas.

De mica en mica...

Telegrafian de Gibraltar, que un corresponsal d' un periódic que volgué cerciorarse de la veritat dels alarmants successos ocorreguts aquests ultims dies, va traslladar desde La Línea fins a la plasa inglesa.

Dit corresponsal ha pogut convençar-se de que efectivament las avanzadas dels soldats inglesos van cada dia més, internant-se en nostra territori.

Afegeix, que després de las nou de la nit, es impossible sortir sense exposarse a las malifetas de las cuadrillas de lladres que hi ha en aquell punt.

Agressió

Dihen de Roma, referint-se a noticies de Torino, qu' un malfactor ha disparat varis tirs a una finestra de casa de Lombroso.

Afortunadament no ocorregué cap desgracia perquè a la finestra no hi havia ningú.

Los treballadors de Cádiz Madrid, 15, 11'25 mati.

Nos comunican de Cádiz, que a causa d' haverse acabat los treballs que s' feyan en l' Arsenal, han sigut despatxats 400 treballadors; per aquest motiu hi ha gran disgust a Sant Fernando y s' tem un conflicte si lo ministre de Marina, senyor Auñón, no promet reanudar los treballs preparatoris per la construcció del creuer «Puerto Rico».

La crisis obrera pren proporcions esferoides en tota aquesta regió.

Prenent posicions

Madrid, 15, 12'15 mati.

Telegrafian de Valladolid, que *El Eco de Castilla*, primer diari gamacista que s' ha publicat a Espanya, ha suspès sa publicació. Lo *Independiente*, altre diari gamacista de Valladolid, s' ha separat de la politica de n' Gamazo, pera defensar la politica Silvela-Polavieja.

Aquests dos successos han sigut comentadissims.

Més del «Vittoria»

Madrid, 15, 12'25 tarde.

Telegrafian d' Alacant que en las carboneras del «Vittoria», estan cremantse 1.500 toneladas de carbó, ignorantse la part de carregament que s' podrà apropar.

La casa armadora ha destinat una important suma pera socorrer als passagers pobres que anavan en dit vapor.

S' han salvat 88 sacs de correspondencia.

Lo viatge de Mr. Beresford Madrid, 15, 12'40 tarde.

La premsa de Londres confirma que avans de tornar a Inglaterra, Mr. Beresford visitarà lo Japó y ls Estats Units, sospitantse que l' objecte de dit viatge es pera celebrar aliansa la Inglaterra ab aquelles nacions.

A la ofensiva

Madrid, 15, 1 tarde.

Telegrafian de Manila que las tropas americanas s' estan preparant pera pendre la ofensiva, ja que grans masses de filipins entrenyen insensiblement lo siti de la ciutat.

Los indies també poden privar-las l' aigua potable.

Repatriats

Madrid, 15, 4 tarde.

Ha arribat a Cádiz, procedent de Cuba, lo vapor «Caroline», conduint lo batalló de Zaragoza y part del de Valladolid.

Venen entre ells 20 malalts graves.

Los que tornan

Madrid, 15, 4'15 tarde.

De Cádiz dihen aixis mateix que s' esperava aquest vespre lo vapor «Buenos Aires», que conduïx repatriats.

A la vista del port se treva lo creuer «Infanta Isabel», y s' espera qu' arribi lo «Venadito» demà.

Lo temporal

Madrid, 15, 5 tarde.

A Londres s' ha rebut un despatx de Tacona, anunciant que lo vapor «Avelina» s' ha estocat, ofegantse 19 homes de la tripulació.

De Manila

Madrid, 15, 5'15 tarde.

Més de 12.000 indigenas han sortit de Manila temerosos de lo que ls hi podria esdevenir en lo cas probable d' una completa ruptura de relacions ab los nort-americanos.

Las tropas nort-americanas, enviadas contra Ho-lo continúan inactives per que l' general Otis espera ordres del govern de Washington.

Calma—Senadors

Madrid, 15, 5'30 tarde.

La tarde politica ha transcorregut sens interès; los circulos desanimats.

Han sortit senadors per Oviedo y Alacante los senyors Herrero, banquer, y contralmirant Cervera.

Varis

Madrid, 15, 5'30 tarde.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

Com a senador per Sevilla, oferi gestionar la prompta resolució favorable, sobre l' expedient d' obras contra las crecidas de lo Guadalquivir.

—Han sigut despedits, fins a novas ordres 3000 obres que treballaven en lo diu de Gibraltar, entre los quals hi ha molts espanyols.

Secció Marítima

Vapors de Pinillos, Izquierdo y Companyia

Vapor Catalina, sortit lo 13 de janer de la Habana pera Santa Creu de Tenerife.

Vapors de la Prince Line

Vapor Swedisch Prince, sortit lo 12 de janer de Manchester pera Tunis.

Línea de Vapors Serra

Vapor Rita, sortit lo 12 de janer de Graveland pera Milwall.

Vapors de la Companyia Marítima

Vapor Bravo, arribat lo 11 de janer a Hull, procedent de Stettin.

Vapor Colón, sortit lo 12 de Gravesend pera Barcelona.

Guayta marítim del Castell de Montjuich.

Observacions meteorológicas

A sol ixent vent al ONO, fresch circol, clar, a las dotze del dia ponent també fresch y l' circol segueix del mateix modo. A sol ponent segueix lo temps de igual modo tranquil del SO.

Moviment de barcos a entrada de fosch

Memoran al E. una corbeta que va en popa pera el PENE, una goleta que barloventaja. Pel S. una corbeta y dos bergantins golets que passen a llevant y al SO. un bergantí que barloventaja y una pollastra y una goleta que venen en popa de vela llatina, quatre falúes per diferent rumbo y un que ve al port, un vapor mercant estranger de dos pals, ha pasat a vuy del O. al E. Entrad de Génova a las set del matí, lo grandíssim vapor «Berengeter el Grande» de don F. Prats y C.ª de Valencia, a las dotze del dia, lo vapor «Sagunto» abdes de la senyora Viuda de don Vicente Sanz Selma de SE. a las quatre y mitja lo vapor inglés «Stefano Daudris».

Distancia navegada pels barcos que arny han sortit

Fora de horitzó hi han los vapors «Sotopera» Londres, de los senyors Mac. Andrew y C.ª; lo «Canalejas» pera Valencia de la Senyora Viuda de don Vicente Sanz Selma, lo «Esperanza» pera Gaudia, de la Companyia Hispano Argentina; lo «Luis Pinzon» pera Alicante de los senyors Moll y Corominas; lo «Amalia» pera Certe, de los senyors Rosich, Roure y C.ª; lo «Nuevo Valencia» pera Sevilla y escalas, de don Santos Palomo; los francesos «Chateau Iguen» y lo «Maria» abdos pera Marsella; lo inglés «Edwyer» pera ponent a llarga distancia al SO. vapors rus «Siriya» y se prepara pera

sortir per «Soller» lo vapor-correo espanyol «Lulio» de los senyors Sureda y Rovirosa.

Gazeta catalanista

Aquesta tarde, seguint la costum de tots los anys, han dinat junts en lo restaurant Justin, los individuos de la Junta del Centre Excursionista novament elegits, ab los que acabaren son començ en lo propassat 31 de desembre.

No cal dir que en tan fraternal reunió hi hagué la més coral expansió y entusiasmo encoratjador de la profitosa tasca que s' han imposat los socis d' aquella benemèrita corporació, treballant arduament pera fer conixer las bellasas de tota mena que encloen nostra estimada terra catalana. En amigable conversa s' han inclinat los propòsits qu' aniran a l' actual Junta, que ja s' han fet públics per medi de circulars repartidas per tot Catalunya y que no daptem excitada a tots los socis delegats de fora de Barcelona, a cooperar en los esmentats propòsits de estudiar metòdicament totas las encontradas catalanas.

Aixis mateix s' han manifestat ideas, que si arriben a poguerse realitzar, contribuirán a enluyar la fama d' activa y treballadora de tan patriótica corporació.

La tarde politica ha transcorregut sens interès; los circulos desanimats.

Han sortit senadors per Oviedo y Alacante los senyors Herrero, banquer, y contralmirant Cervera.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

Com a senador per Sevilla, oferi gestionar la prompta resolució favorable, sobre l' expedient d' obras contra las crecidas de lo Guadalquivir.

—Han sigut despedits, fins a novas ordres 3000 obres que treballaven en lo diu de Gibraltar, entre los quals hi ha molts espanyols.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

Com a senador per Sevilla, oferi gestionar la prompta resolució favorable, sobre l' expedient d' obras contra las crecidas de lo Guadalquivir.

—Han sigut despedits, fins a novas ordres 3000 obres que treballaven en lo diu de Gibraltar, entre los quals hi ha molts espanyols.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

Com a senador per Sevilla, oferi gestionar la prompta resolució favorable, sobre l' expedient d' obras contra las crecidas de lo Guadalquivir.

—Han sigut despedits, fins a novas ordres 3000 obres que treballaven en lo diu de Gibraltar, entre los quals hi ha molts espanyols.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

Com a senador per Sevilla, oferi gestionar la prompta resolució favorable, sobre l' expedient d' obras contra las crecidas de lo Guadalquivir.

—Han sigut despedits, fins a novas ordres 3000 obres que treballaven en lo diu de Gibraltar, entre los quals hi ha molts espanyols.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

Com a senador per Sevilla, oferi gestionar la prompta resolució favorable, sobre l' expedient d' obras contra las crecidas de lo Guadalquivir.

—Han sigut despedits, fins a novas ordres 3000 obres que treballaven en lo diu de Gibraltar, entre los quals hi ha molts espanyols.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

Com a senador per Sevilla, oferi gestionar la prompta resolució favorable, sobre l' expedient d' obras contra las crecidas de lo Guadalquivir.

—Han sigut despedits, fins a novas ordres 3000 obres que treballaven en lo diu de Gibraltar, entre los quals hi ha molts espanyols.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

Com a senador per Sevilla, oferi gestionar la prompta resolució favorable, sobre l' expedient d' obras contra las crecidas de lo Guadalquivir.

—Han sigut despedits, fins a novas ordres 3000 obres que treballaven en lo diu de Gibraltar, entre los quals hi ha molts espanyols.

Lo senyor Sanchez Roca ha arribat a Sevilla.

donar en aquesta vetlla una nova promesa d' importancia, no sola en las reformas de embelliment que ha realitat en son pal, sino demostrant, ademés, que tots los alumnos son uns tiradors de primera.

Entre aquestos, mereixen especial menjar per sa destresa en las maniobras de las armas, los senyors Solé (D. y D.), Livellana, Pintado, Suarez, doctor Casadevall, rat, Maccia, Figueras, Abat y Rodri-

guez.

Havem rebut lo número corresponent a aquesta setmana de la revista *La Talla Catalana*, que, ademés del bon text que s' hi publica l' últim folletí de la pessa qui tot ho vol tot ho pert, del jove y claudat autor don Joseph Quera y Cór-

oba y l' septim del drama «Lo secret inoluble», de Esteve Serra y Ustrell; re-

corrent a sos subscriptors lo drama de don Joseph J. Gatell, «L' Ilenyatayras».

Està vacant lo registre de la propietat de 1.ª classe de Falset, que te que proveir-se per concurs.

En cumpliment de lo prescrit en lo re-

glament del Montepio del Colegio Notarial de Barcelona, desd' avuy fins al 30 d' A-

gost, serán satisfetas en la tesoreria del

Montepio, las pensiones d' imposibilitat, vi-

suales, y orfandades, corresponents al quart trimestre del present any.

Lo Centre d' Arts Decorativas d' aque-

lla setmana de la seva Junta Direc-

tiva en la següent forma:

President: don Manuel Beristain.—Vis-

ta: don Joseph Tayá.—Tesorero, don

Manuel Sala.—Comptador, don Evarist

oca.—Conservador, don Joan Riera.—

Secretari primer, don A. Sauri.

Secretari segon, don Ramón To-

lla.

La Societat Colombiella de Barcelona,

convocada en la sala-café dels «Cuatre

tes», nos prega que fem avinent als seus

col·laboradors, la «epoca de començar

la viatges d' educació, segons lo plan apro-

bat per lo ministeri de la Guerra, los

seus col·laboradors.

Al mateix temps los hi recorda que te a

disposició dels socis y adscrits aquelles

de les columnes d' enguany, construidas

de metall d' alumini; anelles que se ls hi

entallaran tots los dies

